

110. Èyin jẹ ìjọ tí ó dára jùlọ tí (Allaahu) gbé dìdè fún (ànfààní) àwọn èniyàn, ẹ máa n pàṣẹ (fún àwọn èniyàn pé kí wọn máa hu) iwà rere, ẹ sì máa n kọ iwà ibàjẹ (fún wọn), èyín gan an náà sì gba Allaahu gbó. Ìbáṣepé àwọn oní Ìwé-Mímọ gba (Allaahu) gbó ni, ibá dára fún wọn, àwọn olùgba (Allaahu) gbó wà nínú un wọn, òpòlòpò wọn sì ní oníwàkiwà.

111. Wọn kò níní kó sùtá bá yín láéláé àyàfí ipalára diẹ, tí wọn bá sì n bá yín jà, wọn á kọ èyín sí yín, Lèyín náà wọn kì yóò rí irànlówó gbà.

112. Ìyepẹ́ (àbùkù) yóò máa bá wọn níbi-kíbi tí wọn bá tí rí wọn àyàfí tí wọn bá di okùn-un Allaahu mú tí wọn sì rò mó okùn-un àwọn èniyàn, wọn fa ibínú un Allaahu, òsì sì kọlù wọn; èyí jẹ bèẹ nítórí pé dájúdájú wọn ẹ àìgbàgbó sí àwọn àmìi Allaahu, wọn n pa àwọn Annabi (òjísé) láí létò, iyen rí bèẹ nítórí pé wọn ẹ àìgboràn, wọn sì ti kojá ẹnu un ààlà.

113. Wọn kò rí bákannàà, ìjọ kan wà nínú un àwọn oní Ìwé-Mímọ tí wọn dúró déédéé, wọn n ka àwọn òrọ Allaahu ní ògànjó òru, wọn sì tún n forikanlẹ.

114. Wọn gba Allaahu gbó àti ojọ ikẹyín, wọn n pàṣẹ fún ni láti máa hu iwà rere, wọn sì n kọ fún ni láti ẹ aburú, wọn á máa sáré láàrín araa wọn láti ẹ àwọn isẹ rere, àti pé àwọn wònyen wà nínú un àwọn ẹni rere.

115. Ohun kóhun tí wọn bá ẹ ní isẹ rere (Allaahu) kò níní jẹkí wọn pàdànu un ẹsan-an rẹ. Àti pé Allaahu ni Olùní-ìmọ jùlọ nípa àwọn olùpáyàa (Rẹ).

116. Dájúdájú àwọn tí wọn sàìgba (Allaahu) gbó, dúkiáa wọn àti àwọn ọmọ wọn kò níní ẹ wọn ní ànfààní kankan lódò Allaahu. Àwọn wònyen sì ni èrò iná, ibẹ ni wọn yóò wà gbére.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ
يُقْتُلُوكُمْ يُولُوكُمْ آلَ دَبَّارٍ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ
ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا
بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَاءَ وَبَغَضَ
مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١١﴾
لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ
يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَمَا
يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ
عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٤﴾